

Vandamikil gonguteigur

Starvsfólk á Landssjúkrahúsinum ræðast gonguteigin millum røttardeildina og ambulatorið. Tað er ikki so langt síðan, ein kona varð yvirkoyrd har og fekk álvarsligt beinbrot

Starvsfólk á Landssjúkrahúsinum hava seinastu mánaðirnar tosað nógv um, at okkurt má gerast við ferðsluna eftir vegnum fram við Landssjúkrahúsinum.

Einaferð var ætlanin at leggja vegin oman um Landssjúkrahúsið, men tann ætlanin varð steðgað av friðingarnavndini. Nú halda tey, at okkurt má gerast, um ikki annað mugu forðingar setast upp á vegnum, tí bilarnir koyra so skjótt.

Tað gav at býta fyri nøkrum vikum síðan. Ein

sjúkrahjálpari, skuldi ein morgun fyri nøkrum vikum síðantil arbeiðis. Hon kom við bili sínum og setti hann á parkeringsokinum omanfyri vegin. Konan steðgaði á, áðrenn hon fór út á gonguteigin, og stóð tá undir ljósasteyranum, har peran ikki lýsti, tí onnur hvør lykt er sløkt, og júst lyktin við gonguteigin er sløkt.

Bilurin, sum kom úteftir, steðgaði við gonguteigin, og henda konan fór so tvørtur um vegin.

- Eg sá væl ein bil koma

frá hinari síðuni, og eg hugsaði við smær sjálvari, nær hann mundi fara at steðga fyri mær. Men áðrenn eg visti av, varð eg slongd fyrst upp á bilin og síðan niður á vegin. Hetta hendi mitt á gonguteiginum.

Konan dugir ikki at meta, hvussu skjótt bilurin koyrdi. Billførarin hevur greitt frá, at hann ikki sá konuna á gonguteiginum.

Hesa árstíðina er myrkt kl. sjei um morgunin.

Síðan ambulatorið varð bygt omanfyri vegin, eru fleiri fólk enn áður, sum skulu eftir gonguteiginum. Tað er ein grundgevingin fyri at taka upp aftur spurningin um vegin fram við sjúkrahúsinum.

- Ferðslan er eisini so nógv, at øll røttardeildin mangan ristist, tá teir stóru bilarnir koma, sigur sjúkra-

hjálparin, sum hevur starvast í 25 ár á Landssjúkrahúsinum. Nú liggur hon heima við brotnum beini og veit einki um, nær hon sleppur aftur til arbeiðis.

randi

Ferðslan er nógv fram við Landssjúkrahúsinum, og nógv eru tey, sum skulu tvørtur um vegin. Tað er serliga vandamikið, tá myrkt er, tí gøtulyktin beint við gonguteigin lýsir ikki

Sjálvboðin bjarga jólunum

Starvsfólkini á Blákrossheiminum avgjördu mikudagin at taka av tilboðnum frá sjálvboðnum um at hjálpa á jólum, so stovnurin kann hava opið

Líkt er til, at idealistar og hjartagóð fólk mugu hjálpa til við at taka sær av nøkrum teim ringast staddu.

Blákrossheimið í Lynggøtu í Havn røpti herfyri neyðarróp, tí eingir pengar eru. Blákrossheimið søkti landsstýrið um meirfígging, og Tórshavnar býráð fekk eisini umsókn umat stuðla. Men hvørjin stovnurin hevur stuðlað.

Tað vóru onnur, sum hoyrdu neyðarrópið. Eftir at ringa stóðan hjá Blákrossheiminum hevði verið umrøddi fjølmiðlunum, vóru nøkur fólk, sum av eina ella onkrari orsök hava nakað til yvirs fyri alkoholikarum, sum bjóðaðu sær til at koma at arbeiða á Blákrossheiminum um jólini. Utan samtyking.

Óg mikudagin avgjördu starvsfólkini á Blákrossheiminum at taka av hesum tilboði. Samstundis sum tey

sjálv eisini geva nakað av síni arbeiðsorku.

Sólborg Dulavík, leiðari á Blákrossheiminum, sigur, at hetta merkir, at heimið kann hava opið um jólini sum vant. Men viðgerðarskráin verður burturløgd høgúsdagarnar. Óg Blákrossheimið verður heldur ikki herbergi sum áður, soleiðis at fólk kundu vála út og inn, alt eftir sum tey kendu tørv á at vera hjá góðum fólki. Men við tilboðnum frá teimum sjálvboðnu sleppa tey inn á heimið, sum veruliga hava tørv á at koma inn, sigur Sólborg Dulavík.

Hon er fegin um, at tað eru fólk, sum vilja hjálpa. Heimið kann tó ikki klára seg við sjálvboðin aleina, tí tað er eitt serligt arbeiði at fáast við alkoholikarar. Eitt av føstu starvsfólkunum verður tí eisini á hvørjari vakt.

Á Blákrossheiminum eru tey í avrúsing fyri seg, og hini frægari fyri seg.

Jólini ætla tey at halda á heiminum fyri alkoholikarunum. Tað plagar at vera sera hugnaligt, og ímillum eru fleiri sum duga bæði at syngja og spæla. Sólborg Dulavík vantar, at heimið aftur í ár kann bjóða fólki, sum búgva í býnum, at koma niðan at vitja um jólini og halda jól har.

randi

Sólborg Dulavík, leiðari á Blákrossheiminum, heldur tað vera syrgiligt, at tað almenna ikki vil stuðla Blákrossheiminum nú til jóla. Hjartagóð fólk mugu nú taka um endan

